

DECIZIA nr. 683/31.10.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul **VB**,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. a/c

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de Administrația Sectorului 3 a Finanțelor Publice cu adresa nr. a/c1, înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. a/c asupra contestației formulate de domnul **VB**, CNP ,,,,,,, cu domiciliul în București, strada, cu domiciliul procesual ales la ABD situat în str.i, cu împuternicirea avocațială nr. 00000000/2016.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la data de 10.06.2016 și înregistrată la Administrația Sectorului 3 a Finanțelor Publice sub nr. a/co, îl constituie următoarele titluri de creanță:

- Decizia de impunere din oficiu pe anul 2009 nr. a/dec1, reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în sumă de **x1 lei**;
- Decizia de impunere din oficiu pe anul 2009 nr. a/dec2, reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în sumă de **x2 lei**.

Referitor la comunicarea actelor administrative fiscale contestate, se reține că deciziile de impunere din oficiu au fost emise în data de 27.08.2015, au fost afișate pe site-ul ANAF prin anunțul colectiv din data de 07.09.2015 și au fost transmise prin posta și returnate în luna decembrie 2015, cu vicierea procedurii de comunicare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 269, art. 270 și art. 272 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, și ținând cont de prevederile pct. 3.7 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul VB.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de administrare fiscală din cadrul Administrației Sectorului 3 a Finanțelor Publice au emis pe seama domnul VB următoarele decizii de impunere din oficiu pentru anii 2009 și 2010:

- Decizia de impunere din oficiu pe anul 2009 nr. a/dec1, reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în sumă de x1 lei;
- Decizia de impunere din oficiu pe anul 2009 nr. a/dec2, reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în sumă de x2 lei.

II. Prin contestația formulată sub nr. a/co, domnul VB susține că în cei doi ani a înregistrat pierderi financiare și nicidecum profit din activități desfășurate.

De asemenea, consideră ca modalitatea de comunicare a celor două decizii este incorect efectuată, organul fiscal având obligația de a-i comunica prin poștă cu confirmare de primire cele două declarații cu impozitul pe venit datorat.

La dosarul contestației a anexat în susținerea cauzei adresa nr. a/2010 și adresa nr. a/2011 emise de BRD Group Societe Generale, din care rezultă că din activitățile de

vânzare-cumpărare desfășurate a înregistrat pierderi în sumă de q lei cu un impozit pe venit în cotă de 1%, reprezentând y lei și pierderi în sumă de z lei fiindu-i reținut o cotă de 1% în sumă de l lei, pierderea fiind de w lei.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile contestatarului, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale puteau stabili din oficiu obligații fiscale în sarcina contribuabilului, în condițiile în care nu au înștiințat-o cu privire la depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale, iar dispozițiile procedurale prevăd că stabilirea nu se face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la această înștiințare.

În fapt, conform documentelor existente la dosarul cauzei organele fiscale au emis deciziile de impunere din oficiu pe anul 2009 și 2010 nr. a/dec1 și nr. a/dec2 prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului obligații fiscale reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat din câștiguri din titluri de valoare, pe motiv că nu au fost depuse declarațiile privind veniturile realizate pentru aceste perioade, în condițiile în care domnul VB avea această obligație.

La solicitarea organului de soluționare de transmitere a notificărilor privind nedepunerea declarațiilor privind veniturile realizate, cu adresa înregistrată sub nr. Fff/2016 Administrația sector 3 a Finanțelor Publice a precizat ca nu a fost notificat conform art. 83 alin(4) și (4¹) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, potrivit art. 84 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 83. – (4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație.

(4¹) Contribuabilul poate depune declarația fiscală pentru obligațiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligațiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declarației fiscale”.

Totodată, potrivit art. 7 din același act normativ:

“Art. 7. – (1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) *Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul”.*

Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin Ordinul prezidentului A.N.A.F. nr. 3.392/2011 stabilește următoarele:

“Capitolul II - Stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată **În aplicarea prezentei proceduri, compartimentul de specialitate efectuează următoarele operațiuni:**

[...]1.2. Emiterea și comunicarea înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

1.2.1. **Compartimentul de specialitate are obligația să înștiințeze contribuabilii în legătură cu depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale, prin comunicarea unei înștiințări.**

Înștiințările privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale se emit conform procedurilor de administrare fiscală în vigoare și **se comunică contribuabililor în termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale.**

1.2.2. Procedura de comunicare a înștiințărilor este cea prevăzută pentru comunicarea actelor administrative fiscale.

1.3. Înregistrarea datei comunicării către contribuabili a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale.

Pe baza confirmărilor de primire remise de către poștă, a dovezilor de primire prin alte mijloace legale sau pe baza proceselor-verbale de comunicare prin publicitate, după caz, compartimentul de specialitate înregistrează data comunicării către contribuabili a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale”.

Astfel, se reține că procedura de impunere din oficiu impune organelor fiscale obligația înștiințării prealabile a contribuabililor în legătură cu nedepunerea declarațiilor fiscale, astfel încât aceștia să ia măsuri pentru remedierea situației, inclusiv prin clarificarea neconcordanțelor în evidențele fiscale. Potrivit art. 83 alin. (4) teza a doua din Codul de procedură fiscală emiterea deciziilor de impunere din oficiu este condiționată (**sintagma folosită de legiuitor este “nu se poate face”**) de îndeplinirea unei termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabililor privind depășirea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale, respectiv a unui termen de 15 zile de la data comunicării notificării în acest sens.

În speță, din documentele existente la dosarul cauzei reiese că organele fiscale **nu au emis notificări** către contestatarul VB cu privire la **nedepunerea declarațiilor privind veniturile realizate.**

Se reține că prin lipsa notificărilor organele fiscale au privat contribuabilul de posibilitatea de a prezenta declarațiile pentru perioadele respective sau de a-și clarifica perioada fiscală.

În consecință, urmează a se desființa deciziile de impunere din oficiu pe anul 2009 și 2010 nr. a/dec1 și nr. a/dec2 prin aplicarea prevederilor art. 279 alin. (3) și alin (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

„ (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat

urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare. [...]"

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 11.4-11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015, unde se stipulează:

"11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. în situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat."

În urma desființării organele fiscale de administrare vor respecta întocmai procedura de impunere din oficiu și vor înștiința contribuabilul cu privire la situația existentă în evidențele fiscale, iar în virtutea rolului activ consacrat de art. 7 din Codul de procedură fiscală vor proceda la examinarea, din oficiu, a stării de fapt în vederea determinării corecte a situației fiscale a contribuabilului, inclusiv prin îndrumarea acestuia, dacă este cazul.

Pentru considerentele aratate mai sus și în conformitate cu Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3.392/2011, art.7 și art. 83, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, pct.11.4-11.5 din Instrucțiunile aprobate prin OPANAF nr.3741/2015, coroborate cu art. 279 alin. (3) și alin (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, în vigoare începând cu data de 01.01.2016:

DECIDE:

Desființează Decizia de impunere din oficiu pe anul 2009 nr. a/dec1, reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în sumă de **x1 lei** și Decizia de impunere din oficiu pe anul 2009 nr. a/dec2, reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în sumă de **x2 lei**, emise de Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceeași perioadă având în vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.